

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 08. 08. 2016

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
03	02-1450/		

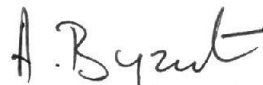
НАРОДНА СКУПШТИНА

БЕОГРАД

На основу члана 127. став 2. Устава Републике Србије, подносим ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ВЛАДЕ, са предлогом да се у складу са чланом 119. Пословника Народне скупштине закаже посебна седница Народне скупштине на којој ће кандидат за председника Владе изложити свој програм, предложити састав Владе и на којој ће одлучивати о предлогу за избор Владе.

У прилогу достављам биографије кандидата за председника и чланове Владе.

КАНДИДАТ ЗА ПРЕДСЕДНИКА ВЛАДЕ

Александар Вучић

О Д Л У К А
О ИЗБОРУ ВЛАДЕ

I

За председника Владе бира се **Александар Вучић**.

II

За чланове Владе бирају се:

1. **Ивица Дачић**, за првог потпредседника Владе и министра спољних послова
2. **др Небојша Стефановић**, за потпредседника Владе и министра унутрашњих послова
3. **проф. др Зорана Михајловић**, за потпредседника Владе и министра грађевине, саобраћаја и инфраструктуре
4. **др Расим Љајић**, за потпредседника Владе и министра трговине, туризма и телекомуникација
5. **др Душан Вујовић**, за министра финансија
6. **Горан Кнежевић**, за министра привреде
7. **Бранислав Недимовић**, за министра пољопривреде и заштите животне средине

8. **Александар Антић**, за министра рударства и енергетике
9. **Нела Кубуровић**, за министра правде
10. **Ана Брнабић**, за министра државне управе и локалне самоуправе
11. **Зоран Ђорђевић**, за министра одбране
12. **Младен Шарчевић**, за министра просвете, науке и технолошког развоја
13. **др Златибор Лончар**, за министра здравља
14. **Александар Вулин**, за министра за рад, запошљавање, борачка и социјална питања
15. **Вања Удовичић**, за министра омладине и спорта
16. **Владан Вукосављевић**, за министра културе и информисања
17. **Јадранка Јоксимовић**, за министра без портфеља
18. **проф. др Славица Ђукић Дејановић**, за министра без портфеља
19. **Милан Кркобабић**, за министра без портфеља

III

Ову одлуку објавити у „Службеном гласнику Републике Србије“.

Б И О Г Р А Ф И Ј Е

КАНДИДАТА ЗА ПРЕДСЕДНИКА И ЧЛАНОВЕ ВЛАДЕ

1. Александар Вучић, кандидат за председника Владе

Основни подаци

Рођен 5.3.1970. године у Београду

Ожењен, отац двоје деце

Образовање

Дипломирани правник, Правни факултет Универзитета у Београду, 1994. година. Завршио у року са највишим оценама уз академске похвале. Матурира у Земунској гимназији 1988. године са похвалама за одличан успех и допринос угледу школе. Завршава основну школу „Бранко Радичевић“ са одличним успехом и титулом првака Србије, Града Београда и општине Нови Београд на такмичењу из историје.

Каријера и радно искуство

Приступа Српској радикалној странци 1993. године. Изабран за посланика у Народној скупштини Републике Србије 1993. године. Изабран за генералног секретара Српске радикалне странке 1994. године. На дужности остаје до 2008. године. Именован за директора спортско-пословног центра „Пинки“ у Земуну 1996. године. Знањима, руководећом вештином и домаћинским односом реконструише ово запуштено спортско здање, а успешним пословањем вишеструко повећава примања запослених. На примеру центра „Пинки“ демонстрира радну доктрину за коју се и данас залаже и која доводи до пословног успеха: лична посвећеност, друштвени интерес изнад сваког другог, поштен и домаћински однос према запосленима и својини, визија развоја, стратегија примене иновација у знању, вештинама и технологији, оспособљеност кадрова и перманентно образовање запослених у циљу стручне оспособљености и напредовања. Именован за министра информисања 1998. године од стране владе националног јединства; Посланик у Савезној скупштини СРЈ три мандата:

- Веће република од фебруара 1998.

- Веће република од маја 2000.
- Од 24. септембра 2000. године изабран је на савезним изборима

На локалним изборима за градоначелника Београда, под слоганом „Вучић за метрополу“, осваја 29 одсто гласова у првом кругу избора, односно 48 одсто гласова у другом кругу. На локалним изборима за градоначелника Београда одржаним у мају 2008. године, добио је 316.357 гласова, односно 34,7 одсто. Са Томиславом Николићем оснива Српску напредну странку, а на Оснивачкој конвенцији октобра 2008. године изабран је за заменика председника странке. Енергијом, посвећеношћу, знањем, вештином и искуством заслужан је за развој страначке инфраструктуре, доприноси њеном политичком профилисању и претварању странке у покрет који је почео да мења Србију у модерну и просперитетну државу. Заједно са Томиславом Николићем и чланством, које се увећавало из дана у дан, доприноси угледу странке у земљи и иностранству што ће резултирати победом тадашњег председника странке на председничким изборима 2012. године и кључним улогама чланова Српске напредне странке у парламенту и Влади Србије. Води изборне тимове на ванредним локалним изборима у београдским општинама Земун и Вождовац 2009. године. Српска напредна странка тада остварује убедљиву победу и преузима власт на локалном нивоу. После општих парламентарних избора одржаних 2012. године, Александар Вучић преузима функцију министра одбране и првог потпредседника Владе Републике Србије задуженог за борбу против корупције и криминала. Након оставке Томислава Николића на место председника Српске напредне странке 24. маја 2012. године, чиме је испунио своје обећање да ће бити председник свих грађана Србије, Александар Вучић постаје в.д. лидера Српске напредне странке. На Другом конгресу странке одржаном 29. септембра 2012. године, једногласно је изабран за председника Српске напредне странке. Обавља функцију министра одбране од 28. јула 2012. године, до реконструкције Владе Републике Србије 2. септембра 2013. године. Активно учествује у преговорима Владе Републике Србије и привремених институција у Приштини под покровитељством Европске уније. Помаже да у априлу 2013. године дође до потписивања Бриселског споразума, чиме је први пут од 1999. године створена реална основа да српски народ који живи на Косову и Метохији успостави институције које ће бити признате од међународне заједнице.

Од септембра 2013. године обавља функцију првог потпредседника Владе са јасном политичком и цивилизацијском идејом о једнакости свих пред законом, о тајкунима и корумпираним појединцима из политичког, криминалног и привредног миљеа који морају сносити законске последице за осиромашење државе и рушење њеног угледа у свету и међу грађанима. Његова политичка визија је да Србија постане држава у којој за добробит грађана функционишу институције, функционише систем мотивисан искључиво интересом државе и друштва уместо вољом корумпираног појединца или странке.

Економска обнова као услов свих услова, основа је политичке посвећености Александра Вучића и странке коју предводи. Сву своју енергију несебично посвећује мисији која Србију види као уређену, модерну европску државу, регионалног лидера у економији, политици, инфраструктури, енергетици, стабилности сваке врсте, афирмацији људских права и слобода, али и у образовању, култури, науци, просвећености, спорту, најзад – наталитету. Свестан да је стварање Србије која иде у корак са светом процес који дуго

траје и подразумева промену система вредности и промену свести, спреман је да се свом снагом посвети овом циљу који доживљава као један од својих животних задатака.

Након избора одржаних 16. марта 2014. године, Српска напредна странка, предвођена Александром Вучићем, осваја готово 49 одсто гласова грађана, постаје одлучујући фактор политичког живота Србије и добија највеће поверење грађана које доживљава као одговорност да храбрим политичким лидерством неоптерећеним компромисима, личним и партијским интересима, популизмом, већ искључиво и само интересима грађана и државе, одржи предизборно обећање и настави процес стварања економски јаке, просперитетне, у свету поштоване Републике Србије.

Александар Вучић је 27. априла 2014. године изабран у Народној скупштини Републике Србије за председника Владе Републике Србије. Због алармантног стања у јавним финансијама хитно и одлучно, са тимом министара, започиње спровођење мера фискалне консолидације које су за кратко време дале одличне резултате.

Србија успева за само две године да смањи буџетски дефицит са 8 одсто на 2 одсто БДП-а чиме је остварен врло велики искорак у стабилизацији јавних финансија, док привредна активност у Србији бележи стабилан раст. За само две године у земљу стиже више од три милијарде евра страних инвестиција.

Влади, коју води Александар Вучић, за спроведени Програм економских реформи и усвојени сет реформских закона, стижу похвале од стране свих угледних међународних институција, од Европске комисије, Међународног монетарног фонда, Светске банке, Европске банке за обнову и развој, до многих других, које су у својим извештајима констатовале да је Србија забележила много бржи економски опоравак од очекиваног, као и да се очекује даље интензивирање привредних активности као резултат инвестиција и извоза. Србија, захваљујући спроведеним реформама у више области, на листи "Doing business" Светске банке у 2015. години, напредује за чак 32 места у односу на 2014. годину. Србија 2015. године отвара прва поглавља у преговорима за чланство у Европској унији и тиме започиње нову етапу у евроинтеграцијама и трансформацију земље у модерну и уређену европску државу.

Влада Србије на челу са Александром Вучићем ужива велики међународни углед, и на истоку и на западу, какав годинама није имала и постаје значајан фактор политичке и економске стабилности у региону.

Схватајући да потребне су још четири године упорних реформи како би Србија достигла европски животни стандард који подразумева бољу здравствену заштиту, савремени систем образовања, ефикасно судство, модерне ауто-путеве и железничку мрежу, Александар Вучић 2016. године одлучује да распише ванредне изборе како би добио потврду за спроведене реформе и њихов наставак, а које су Србији неопходне како би била спремна за улазак у Европску унију до 2020. године.

На ванредним парламентарним изборима 24. априла 2016. године Српска напредна странка и Александар Вучић, као носилац листе, осваја више гласова грађана него на изборима 2014. године и тиме добија потврду да је претходних година водио земљу у

смеру развоја и стабилности, у економском, политичком и сваком другом смислу, те да Србија треба да настави започети реформски пут. Александар Вучић је од председника Републике добио мандат за састав нове Владе Србије.

Награде и признања

- Пионирски првак Београда у шаху
- Носилац стипендије из Фондације за развој младих научника 1991. године
- „Капетан Миша Анастасијевић“ за личност године 2012
- „Личност године 2013“, избор „Независних новина“, Босна и Херцеговина
- „Човек године 2013“, избор европског магазина „Man“
- „Најевропљанин 2013“, избор међународне организације „Прва европска кућа“
- „Видовданска награда 2013“, додељује Град Крушевац
- Почасни грађанин Лесковца, 2013
- Почасни грађанин Лепосавића, 2013
- „Регионални лидер 2014“, избор регионалног жирија и читалаца „Вечерњег листа“, Босна и Херцеговина

2. Ивица Дачић, КАНДИДАТ ЗА ПРВОГ ПОТПРЕДСЕДНИКА ВЛАДЕ И МИНИСТРА СПОЉНИХ ПОСЛОВА

Рођен је 1966. године у Призрену. Дипломирао је на Факултету политичких наука у Београду.

Био је члан Парламентарне делегације Народне скупштине Републике Србије у Парламентарној скупштини Савета Европе. Обављао је функцију председника Посланичке групе у Народној скупштини Републике Србије и у Скупштини СРЈ. Савезни посланик у Већу грађана Савезне скупштине Савезне Републике Југославије од 1992. године. Народни посланик у Народној скупштини Републике Србије од 2004. године.

Био је министар за информисање у такозваној прелазној Влади Републике Србије од октобра 2000. до јануара 2001. године. Председник је Социјалистичке партије Србије од децембра 2006. године. Био је председник Кошаркашког клуба "Партизан" из Београда и потпредседник Југословенског олимпијског комитета.

Био је први потпредседник Владе-заменик председника Владе и министар унутрашњих послова од јула 2008. године до јула 2012. године. Од 2012. године био је премијер и министар унутрашњих послова.

Од 2014. године обавља функцију првог потпредседника Владе и министра спољних послова.

Добитник је признања "Најевропљанин" за 2009. годину.

Говори енглески и руски језик.

Ожењен, отац двоје деце.

3. ДР НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ, КАНДИДАТ ЗА ПОТПРЕДСЕДНИКА ВЛАДЕ И МИНИСТРА УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА

Рођен 20. новембра 1976. године у Београду. Девету гимназију „Михајло Петровић Алас“ завршио је у Београду, а дипломирао је на Факултету за пословне студије, Мегатренд универзитета.

Звање магистра економских наука, Небојша Стефановић је стекао одбранивши тезу „Савремени принципи менаџмента у локалној самоуправи“, 2011. године.

Од 2004 – 2008. године био је запослен у предузећу за спољну и унутрашњу трговину „Interspeed“ д.о.о. на позицији директора маркетинга.

Од 2008. године прелази на дужност финансијског директора у предузећу „Јабука“ д.о.о.

У периоду од 2004. до 2008. године био је одборник у Скупштини Града Београда.

На парламентарним изборима 2007. године изабран је за народног посланика, а обављао је и дужност председника Одбора за трговину и туризам Народне скупштине Републике Србије.

На изборима 2012. године изабран је за посланика Народне скупштине Републике Србије и одборника Скупштине Града Београда.

Од јула 2012. године до априла 2014. године Небојша Стефановић обављао је функцију председника Народне скупштине Републике Србије и председника Одбора за права детета.

Био је и шеф делегације НС РС у Интерпарламентарној унији. На парламентарним изборима 2014. године, изабран је за народног посланика Народне скупштине Републике Србије.

28. априла 2014. године постаје министар унутрашњих послова Републике Србије.

Небојша Стефановић докторирао је јуна 2013. године, на тему „Нова улога стратегијског менаџмента у управљању локалном самоуправом“.

Оснивач је Српске напредне странке, члан њеног председништва, потпредседник Главног одбора и председник Градског одбора Београд.

Др Небојша Стефановић говори енглески и руски језик.

У браку је са Аном и има ћерку Нину.

4. ПРОФ. ДР ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ, КАНДИДАТ ЗА ПОТПРЕДСЕДНИКА ВЛАДЕ И МИНИСТРА ГРАЂЕВИНАРСТВА, САОБРАЋАЈА И ИНФРАСТРУКТУРЕ

Проф. др Зорана З. Михајловић рођена је 1970. године, у Тузли. Основну и средњу школу завршила је у Београду, као најбоља у генерацији. Дипломирала (1993), магистрирала (1998) и докторирала (2001) на Универзитету у Београду – Економском факултету, са темама из области енергетике и економије (дипломски рад *“Енергетски ресурси у Европској економској заједници”*, магистарски рад *“Енергетски сектор Србије и одабраних европских земаља – Француске, Немачке и Шведске”*, докторска дисертација *“Енергетика и привредни развој – Анализа међузависности на примеру Србије и земаља Европске Уније”*).

Звање научног сарадника стекла је 2006. године, на Економском факултету у Београду, звање доцента на Мегатренд Универзитету 2008. године, а звање ванредног професора октобра 2011. године. Од завршетка факултета, упоредо се бави научним и стручним радом у пракси. Била је запослена у Првој економској школи у Београду до 1996. године, а

до 2006. године ради у Јавном предузећу „Електропривреда Србије – Јавном предузећу за пренос електричне енергије „Електроисток“, на радним местима заменика руководиоца Службе књиговодства, руководиоца Службе плана и анализа и саветника Сектора за финансијске послове. Од 2004. – 2006. године ангажована је у Влади Србије као саветник потпредседника Владе за енергетику и политику заштите животне средине, након чега је радила у Јавном предузећу Аеродром „Никола Тесла“ Београд, као саветник за енергетску ефикасност генералног директора до 2007. године.

До 2010. године обављала је послове саветника за енергетику тадашњег председника Владе Републике Српске, Милорада Додика. Била је члан Управног одбора ЈП ЕПС (2004-2007), као и главни и одговорни уредник месечника „ЕУ Маркет“ (2007-2008), а од 2008. године је запослена на Мегатренд Универзитету. Октобра 2011. године именована је за проректора за науку тог Универзитета, где предаје предмете из области енергетике под називом Економија природних ресурса и Економија енергетике и енергетска безбедност. Аутор је и коаутор четири књиге из области енергетике и одрживог развоја, учесник у многим националним и међународним пројектима и конференцијама и до данас је написала и објавила преко двестотине радова о проблемима и могућностима српског енергетског сектора, у компарацији са регионом и земљама ЕУ, а у циљу достизања одрживог развоја.

Оснивач је НВО Женска влада, члан НВО Европски покрет у Србији, и организације East West Bridge, као и члан редакцијског одбора часописа „Еко Србија“. Поседује сертификат специјалистичког семинара Методологија савремене корупције (Canadian Development Agency и Центар за менаџмент).

Члан је Српске напредне странке од 2009. године и председник је Савета странке за енергетику и рударство. До октобра 2012. године била је члан Председништва, када је на Скупштини Странке, изабрана за потпредседника СНС. Од маја до формирања Владе, јула 2012. године била је народни посланик у Народној скупштини Републике Србије, када је именована за министра енергетике, развоја и заштите животне средине Владе Републике Србије. Августа 2012. године именована је за Гувернера Србије у Европској банци за обнову и развој (EBRD). Члан је, без икакве новчане надокнаде, следећих савета и одбора: Члан Савета Универзитета у Београду, Члан Управног одбора Директората цивилног ваздухопловства, Члан Управног одбора Фонда за развој Републике Србије, председник Управног одбора Фондације 5+ и представник Републике Србије у Скупштини акционара „НИС“ а.д. Нови Сад.

Од 2014. обавља функцију потпредседника Владе Републике Србије и министра грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре.
Мајка једног сина. Говори енглески језик.

5. ДР РАСИМ ЉАЈИЋ, КАНДИДАТ ЗА ПОТПРЕДСЕДНИКА ВЛАДЕ И МИНИСТРА ТРГОВИНЕ, ТУРИЗМА И ТЕЛЕКОМУНИКАЦИЈА

Расим Љајић је рођен 28. јануара 1964. у Новом Пазару где је завршио основну школу и гимназију. Медицински факултет завршио је у Сарајеву.

У периоду од 1989. до 2000. године радио је као новинар за бројне дневне и периодичне листове на простору бивше СФРЈ.

После петооктобарских промена изабран је за министра за националне и етничке заједнице у Влади СРЈ.

После избијања кризе на југу Србије, у децембру 2000. године обављао је функцију потпредседника Координационог тела за општине Прешево, Бујановац и Медвеђа. Од септембра 2005. године до јула 2008. био је председник Координационог тела за општине Прешево, Бујановац и Медвеђа.

У августу 2001. године именован је за потпредседника Координационог центра за Косово и Метохију.

Након потписивања Београдског споразума марта 2003. године изабран је за министра за људска и мањинска права у Савету министара СЦГ.

Од јула 2004. председник је Националног савета за сарадњу са МКТЈ, а од јула 2006. координатор за спровођење Акционог плана за завршетак сарадње са МКТЈ. Недељник "Време" прогласио га је за личност 2004. године, а Европски покрет у Србији доделио му је признање Најевропљанин за област политике у 2005. години.

На седници Народне скупштине одржаној 15. маја 2007. године изабран је за министра рада и социјалне политике у Влади Републике Србије. На исту функцију изабран је на седници Народне скупштине која је одржана 8. јула 2008. године.

За потпредседника Владе Републике Србије и министра за спољну и унутрашњу трговину и телекомуникације изабран је на седници Скупштине Србије 27. јула 2012. године. Од 2014. године обавља функцију потпредседника Владе Републике Србије и министра трговине, туризма и телекомуникација.

Ожењен је и има двоје деце.

6. ДР ДУШАН ВУЛОВИЋ, КАНДИДАТ ЗА МИНИСТРА ФИНАНСИЈА

Рођен 22. јула 1951. године у Пожаревцу.

Ожењен. Двоје деце.

Говори енглески и руски.

- *Образовање:* Дипломирао на Економском факултету у Београду (смер Економска политика), септембра 1974. године. Добио награду Универзитета у Београду као најбољи студент генерације.

Магистрирао на Економском факултету у Београду 1977. године на тему *Cost-Benefit Analize*, а докторирао на Универзитету у Београду 1984. године у области макроекономских структурних модела.

Пост-докторске студије завршио 1990. године на Калифорнијском универзитету у Берклију (UC Berkeley) у области примене структурних модела опште равнотеже на анализу структурних реформи у транзиционим привредама.

Радно искуство:

Од новембра 1974. године радио као асистент у Институту за међународну политику и привреду у Београду, а од октобра 1975. као асистент на Економском факултету у Београду.

Почетком 1979. године примљен је у Светску банку као економиста у програму „Young professionals“.

Од 1985. до 1992. године ради као доцент и ванредни професор на Економском факултету у Београду и као руководилац пројекта макроекономског моделирања за потребе Савезне Владе СФРЈ, Институт за статистику.

У Светску банку се враћа 1992. године.

У периоду 1992-1997. руководи програмом стручног усавршавања кадрова из економских министарстава земаља у транзицији из источне и јужне Европе, бившег Совјетског савеза, Кине и Вијетнама. Овај полугодишњи програм који су заједнички организовале Светска банка, ММФ, ЕБОР (EBRD), БМП (BIS) из Базела, СТО, ОЕЦД и ЕУ, похађало је више од 500 перспективних кадрова из земаља у транзицији који данас заузимају водеће позиције у централним банкама и економским министарствима својих земаља.

Од 1998-2001. предводи стручне тимове Светске банке који су радили на програмима макроекономске анализе, структурних кредита и инвестиционих пројеката реформе јавног сектора укључујући реформу пореске администрације, трезора, буџетског процеса, јавне администрације, судства, итд.

У периоду 2001-2003. ради као представник Србије и Црне Горе у Савету директора Светске банке.

Од јуна 2003. до краја 2006. руководи програмом Светске банке у Украјини.

Од 2007-2011. ради као водећи економиста, прво у региону Светске банке за Европу и централну Азију, а затим у независном одељењу за евалуацију рада Светске банке (IEG).

Од 2011. године ради као консултант Светске банке и УСАИД-а у области иновација, буџетске реформе и реформе јавног сектора.

Ради као редовни професор економије на ФЕФА. Члан је председништва Савеза економиста Србије и главни и одговорни уредник часописа "Финансије", Министарства финансија РС.

Обављао је функцију министра привреде у Влади Републике Србије у периоду од 27. априла 2014. године до 4. августа 2014. године. Од 2014. године обавља функцију министра финансија у Влади Републике Србије.

Радови:

Публиковао је више десетина радова у домаћим и иностраним часописима у области фискалне политике, економског развоја и раста, институционалних и структурних реформи, иновација, транзиције итд.

Коаутор је више књига и зборника радова публикованих код реномираних светских издавача (North Holland, E. Elgar, Oxford University Press, itd.).

Водећи аутор великог броја студија и пројеката реструктурирања великих предузећа, реформе буџета и јавног сектора, итд.

7. ГОРАН КНЕЖЕВИЋ, КАНДИДАТ ЗА МИНИСТА ПРИВРЕДЕ

Рођен 12.5.1957. године у Банатском Карловцу, општина Алибунар. Основну школу и гимназију завршио у Зрењанину, а 1982. године дипломирао на Економском факултету у Београду.

Од 1983. године запослен у Комбинату "Серво Михаљ" између 1990.-2000. године генерални директор Серво Михаљ-Туриста у Зрењанину. Године 2000. изабран за председника Извршног одбора општине Зрењанин, а 2004. године, на директним изборима грађани су га изабрали за градоначелника. На место градоначелника биран је три пута. За време свог мандата Зрењанин је проглашен за Град будућности и најбоље место за инвестирање у Југоисточној Европи, а он за Градоначелника са визијом.

Обављао функцију министра пољопривреде, шумарства и водопривреде у Влади Републике Србије од 2012. године.

Од 2014. године члан Одбора директора НИС.

Бавио се кошарком у Београду, Новом Саду и Зрењанину. Са екипом КК Партизан у сезони 1977/78 освојио првенство Југославије, Куп Југославије и Куп Радивоја Кораћа. Године 2006. био на челу Кошаркашког савеза Србије и Црне Горе. Члан Председништва СНС, више пута биран за народног посланика у Скупштини Србије. Ожењен је и отац четворо деце.

8. БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ, КАНДИДАТ ЗА МИНИСТРА ПОЉОПРИВРЕДЕ И ЗАШТИТЕ ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ

Рођен 27. новембра 1977. године у Сремској Митровици. Основну школу и Гимназију завршио је у родном граду. Високо образовање стекао је на Правном факултету Универзитета у Новом Саду. Изабран је за народног посланика у Народној скупштини Републике Србије 2004. године и ту дужност је обављао до 2008. године. Био је градоначелник Сремске Митровице у два мандата, од 2008. до 2016. године. Члан је Председништва Српске напредне странке од 2016. године. Ожењен, отац двоје деце.

9. АЛЕКСАНДАР АНТИЋ, КАНДИДАТ ЗА МИНИСТРА РУДАРСТВА И ЕНЕРГЕТИКЕ

Рођен је 7. маја 1969. године у Београду, по занимању је дипломирани економиста. Од септембра 2013. године обавља функцију министра саобраћаја у Влади Републике Србије.

Познавалац је функционисања локалне самоуправе са вишегодишњим искуством у раду градске и локалне управе, као и управљања комуналним системима, развојем инфраструктуре и саобраћаја.

У периоду од 1992. до 2013. године био је одборник у Скупштини општине Звездара у два мандата и три пута је биран за одборника у Скупштини града Београда. Од 2004. до 2008. године, обављао је функцију председника Одборничке групе СПС у Скупштини Града Београда.

Функцију председника Скупштине града Београда обављао је у два мандата, од децембра 2008. до маја 2012. и од јуна 2012. до септембра 2013. године када је изабран за министра у Влади Републике Србије.

Вршио је функцију председника Скупштине привредног друштва „ЈАТ техника“ од новембра 2008. до септембра 2013. године и био члан Управног одбора ЈАТ Airways-а од јула 2005. до новембра 2007. године.

На парламентарним изборима 2012. године изабран је за народног посланика у Народној скупштини Републике Србије. Као народни посланик био је члан Одбора за одбрану и унутрашње послове, Одбора за европске интеграције и члан Парламентарне делегације у Парламентарној скупштини ОЕБС-а.

Од септембра 2013. године, када је изабран за министра саобраћаја, обавља функцију председника Управног одбора Директората цивилног ваздухопловства Републике Србије.

Одлуком Владе Републике Србије именован је за националног координатора Републике Србије у механизму сарадње НР Кине и Централне и Источне Европе (ЦИЕЗ) и на челу је Радне групе за пројекат модернизације пруге Београд – Будимпешта.

Као министар саобраћаја руководи Владином Телом за координацију безбедности саобраћаја на путевима у Србији.

Од 2014. године обавља функцију министра рударства и енергетике у Влади Републике Србије.

На парламентарним изборима 2016. године изабран је за народног посланика у Народној скупштини Републике Србије.

Члан је Управног одбора Фонда за развој Републике Србије.

Председник је Градске организације СПС Београда и члан Председништва СПС.

Одликован је Орденом Светог Серафима Другог степена од стране Руског Патријарха Кирила. Има сина Андреја. Служи се енглеским језиком.

10. НЕЛА КУБУРОВИЋ, КАНДИДАТ ЗА МИНИСТРА ПРАВДЕ

Рођена је 07. априла 1982. године, у Сарајеву, Босна и Херцеговина.

Основну школу Милан Ракић, у Београду завршила је 1996. године, као носилац Вукове дипломе, због постигнутих резултата на такмичењима из историје и хемије. Након завршене X београдске гимназије (општи смер), 2000. године уписала Правни факултет Универзитета у Београду. Дипломирала је 2005. године, на правосудном смеру, са општим успехом 9,03. Од стране факултета похваљивана је више пута за постигнути успех током студирања. Од 2003. до 2005. године похађала је двогодишњу додипломску наставу у оквиру програма „Правна клиника“. Била је стипендиста Владе Републике Србије. По завршетку основних студија, уписала је последипломске студије на Правном факултету Универзитета у Београду, на смеру за привредно право.

Правосудни испит положила је у јулу 2008. године, а јавнобележнички испит у јуну 2014. године.

Током студирања била је на двомесечној пракси у Raiffeisen банци, Сектору за кадровске послове. Од фебруара 2006. била је приправник волонтер у Првом општинском суду у Београду. Након положеног правосудног испита, засновала је радни однос у Првом општинском суду у Београду, на радном месту судијског помоћника, где је радила до децембра 2008. године. Као судијски помоћник, била је распоређена у Парничном одељењу где је радила нацрте судских одлука и обављала друге послове самостално и под надзором или упутством судије.

У периоду од децембра 2008. до августа 2009. године радила је у Министарству правде Републике Србије, као саветник на радном месту за послове Високог савета правосуђа, а од априла 2009. године на радном месту за пружање стручне помоћи Високом савету судства и Државном већу тужилаца. Учествовала је у изради нацрта одлука о статусним питањима судија и носилаца јавнотужилачке функције и припреми материјала за седнице Савета и Већа.

Након оснивања Високог савета судства, у августу 2009. године, засновала је радни однос у Административној канцеларији Високог савета судства, на радном месту саветник за правне послове у Сектору за нормативне послове. Од маја 2013. године распоређена је на радно место начелник Одељења за статусна питања судија у Административној канцеларији Високог савета судства. У оквиру рада одељења учествовала је у изради нацрта одлука у вези са статусним питањима судија у судовима опште и посебне надлежности; припремању образложених предлога за Народну скупштину за избор судија приликом првог избора на судијску функцију и избор и разрешење председника судова у судовима опште и посебне надлежности; пратила друге послове у вези са вредновањем рада судија и председника судова; применом програма

обуке за судије, анализирања потребног броја судија и судија поротника. Током 2012, 2013. и 2014. године оцењена је оценама „нарочито се истиче“.

Била је ангажована у раду радних група које је образовао Високи савет судства, ради израде Етичког кодекса судија и Нацрта правилника за вредновање рада судија, а од децембра 2012. године учествовала је и у раду Комисије за одлучивање о приговору судијских помоћника на решење председника суда о оцењивању. Учествовала је у радионицама о билатералном скринингу за чланове Преговарачког групе за поглавље 23, као и студијским посетама Високом савету судства Краљевине Шпаније и Дисциплинским органима за судије у Француској. Током априла 2014. године била је на двонедељној пракси у Високом судском и тужилачком вијећу Босне и Херцеговине.

Почев од 01. јула 2014. године, постављена је за помоћника министра правде Сектор за правосуђе и међународну правну помоћ, а од 01. августа исте године постављена је за помоћника министра Сектора за правосуђе.

У августу 2014. године именована је за члана Европске комисије за ефикасност правосуђа (CEPEJ), као представник Републике Србије. Учествовала је у раду седница СЕПЕЖ-а, а у оквиру програма сарадње са Европском комисијом за ефикасност правосуђа у марту 2016. године организована је прва посета CEPEJ експерата у Србији у вези са правосудном статистиком (“CEPEJ Peer Review Cooperation on Judicial Statistics”).

Од јула 2014. године учествује у раду радних група Министарства правде за израду нацрта закона и подзаконских аката: Закона о извршењу и обезбеђењу, Закона о бесплатној правној помоћи, Закона о Правосудној академији, Закона о јавном бележничтву, Закона о судијама, Закона о јавном тужилаштву, Правилника о критеријумима и мерилима за вредновање рада судијских помоћника; припреми Програма обуке за јавне бележнике и извршитеље, као и изради Професионалних стандарда понашања извршитеља.

Током децембра 2014. и јануара 2015. године учествовала је у раду стручног тима који су образовали Адвокатска комора Србије и Министарство правде како би се заједничким радом пронашла решења за превазилажење спорних питања, а тичу се Закона о јавном бележничтву и пратећег сета закона и престанка обуставе рада адвоката.

Због учествовања у изради Нацрта Закона о извршењу и обезбеђењу, који је Народна скупштина РС усвојила у децембру 2015. године, у јануару 2016. године добила је признање Националне алијансе за локални економски развој (НАЛЕДА) за допринос реформама и спровођењу закона у Србији у 2015. години.

Током 2015. и 2016. године била је члан Комисије за спровођење извршитељског испита и председник Комисије за спровођење поступка именовања извршитеља, а од марта 2016. године члан је Комисије за спровођење јавнобележничког испита и председник Комисије Министарства правде за утврђивање дисциплинске одговорности јавних бележника.

11. АНА БРНАБИЋ, КАНДИДАТ ЗА МИНИСТРА ДРЖАВНЕ УПРАВЕ И ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ

Рођена 28. септембра 1975. године у Београду. Говори енглески и руски. Завршила Пету београдску гимназију, природно-математички смер, 1994. године. Дипломирала на Универзитету Northwood у Мичигену, САД, и стекла звање „Bachelor of Business Administration“ (BBA), 1998. године. Магистрирала на Универзитету Хал (Hull), Велика Британија, и стекла звање „Master of Business Administration“ (MBA), 2001. године.

Крајем 2001. године враћа се у Србију где у периоду од 2002. године до 2011. године ради за различите америчке консултантске фирме (Development Alternatives Inc.; The Urban Institute; Booz Allen Hamilton) на пројектима финансираним од стране Америчке агенције за међународни развој (УСАИД) за реформу локалне самоуправе и развој конкурентности Србије.

Од 2002. године до 2005. године, ради на УСАИД Програму за реформу локалне самоуправе у Србији (СЛГРП) где између осталог помаже тимовима за реформу комуналних предузећа, унапређење информационих технологија у локалним самоуправама, стварање услова за веће учешће грађана у доношењу одлука на локалном нивоу, управљање људским и финансијким ресурсима и подршку Сталној конференцији градова и општина.

Од 2005. до 2007. године је координатор УСАИД Програма за економски развој општина (МЕГА). Као најзначајније иницијативе у овом периоду свакако се могу издвојити оснивање канцеларија за локални економски развој широм Србије, а 2006. године иницира оснивање Националне алијансе за локални економски развој (НАЛЕД) као једине јавно-приватне алијансе која окупља локалне самоуправе, приватни сектор (велике корпорације и мала и средња предузећа) и организације цивилног друштва.

Од 2007. до 2011. године је заменик директора УСАИД Пројекта за развој конкурентности Србије где ради са кључним индустријама које могу бити покретачи јачег економског развоја Србије – грађевинараство и грађевински материјали, прерада дрвета и производња намештаја, обновљиви извори енергије, филмска индустрија и промоција Србије као дестинације за стране продукције, информационе технологије и конгресни туризам). У оквиру овог пројекта ради на стварању секторских организација као што су Удружење инжењера консултаната Србије (АЦЕС), Српска филмска комисија (СФЦ) и Српско удружење за енергију ветра (SEWEA).

Од 2011. године ради у америчкој компанији Континентал винд Србија (Continental Wind Serbia), а од јануара 2013. године је директор ове компаније у Србији. Компанија развија ветропарк у Општини Ковин, снаге 160 MW што представља укупну инвестицију од око 290 милиона евра.

Поред свог редовног посла, обављала је функцију потпредседника Управног одбора Националне алијансе за локални економски развој (НАЛЕД) од 2013. године, а од априла 2016. године је на месту председника Управног одбора НАЛЕД-а.

Почетком 2010. године учествује у основању ПЕКСИМ фондације као приватне непрофитне организације која обезбеђује стипендије за магистарске студије на Универзитету Кембриџ за студенте из Србије и Македоније. Циљ фондације је да се њихови стипендисти врате у своје земље и помогну економски и друштвени развој. Тренутно је члан Управног одбора ПЕКСИМ фондације која је у последњих шест година у сарадњи са Кембриџ универзитетом и другим партнерима уложила око 800 хиљада евра у 20 стипендија (15 из Србије и 5 из Македоније).

Председник је Саветодавног одбора Етно мреже, националног удружења произвођача рукотворина које обухвата више од петсто жена из свих крајева Србије организованих у задруге или удружења која доприносе очувању традиције и неговању старих заната.

Публиковала је бројне радове у домаћим и иностраним часописима у области локалног економског развоја, националне конкурентности, као и обновљивих извора енергије. Аутор или ко-аутор студија и приручника објављених у Србији и иностранству.

12. ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ, КАНДИДАТ ЗА МИНИСТРА ОДБРАНЕ

Рођен је у Београду 11. фебруара 1970. године. Завршио је Школу националне одбране – Високе студије безбедности и одбране. У фази је завршетка докторских студија из области економских наука, са усмерењем на финансијску контролу, управљање, извештавање и ревизију. Мастер је економских наука – област: Међународно банкарство и финансије, заједнички програм на енглеском језику Универзитета Пантеон, Атина Грчка - Факултета за друштвене и политичке науке и Факултета за међународну економију, Београд. Професионално искуство стицао је на руководећим позицијама у области финансијског и извршног менаџмента у реномираним домаћим и међународним компанијама. Уско је усмерен на међународне финансије и банкарство, финансијску контролу и управљање, финансијско извештавање и ревизију. Од 2012. до избора за министра одбране 2016. године био је државни секретар у Министарству одбране. Председник је Политичког савета за родну равноправност Владе Републике Србије (Резолуција УН 1325) и Национални директор за наоружање. Објавио је више радова у водећим домаћим и страним научним и стручним часописима из економије и финансија и више (чланака) радова у „Војном делу“ и часопису „Рачуноводство“. Стекао је више угледних професионалних сертификата. Члан је Главног одбора СНС и члан је удружења Менса Србија. Говори енглески и руски језик. Одслужио је војни рок (1988/1989). Ожењен је, отац је ћерке и сина.

13. МЛАДЕН ШАРЧЕВИЋ, КАНДИДАТ ЗА МИНИСТРА ПРОСВЕТЕ, НАУКЕ И ТЕХНОЛОШКОГ РАЗВОЈА

Рођен је 22.01.1957. године у Земуну. Основну школу као и XII гимназију завршио је у Београду. Природно-математички факултет – Универзитета у Београду – одсек за географију завршио за три године (од планираних четири) уз одобрење Научно-наставног већа због високог просека (убрзане студије). Специјализовао област „Заштита животне средине“ на Центру за мултидисциплинарне студије БУ. Током студија је био прималац стипендије града Београда.

Од 1979. године ради у школству као професор географије у више основних и средњих школа у Београду. Од 1991. године изабран за директора Основне школе „Никола Тесла“ у Раковици. Руководио је активом директора општине Раковица и града Београда у мандату од четири године. Био је члан матичних комисија за оснивање Основне школе „Бранко Ћопић“ и XV београдске гимназије. Као професор освајао са ученицама бројна републичка такмичења из географије, астрономије и екологије. Носилац је златних плакета Већа технике, Наука младима, Извиђача, Горана, Црвеног крста и бројних тадашњих друштвених организација. Стручно је основао и Прву приватну гимназију „Милутин Миланковић“, а затим и Прву приватну економску школу „Др Коста Цукић“. Пре 15 година је био у тиму који је основао Центар за таленте који и данас одлично ради.

Оснивач је и Прве приватне гимназије „Луча“ у Подгорици (пре дванаест година). Са групом оснивача оснива Гимназију „Руђер Бошковић“ – 2003. године, а потом и Прву приватну основну школу – истог имена (Руђер Бошковић). Пре пар година образовни система добија и најмлађег члана Предшколску установу „Руђер Бошковић“. Тиме је заокружен систем доакадемског образовања, а паралелно са тим процесом текао је процес и међународних акредитација (моделу Кембризових доакадемских програма за основну школу и гимназију) и IB (International Baccalaureate) као најквалитетнијег образовног модела који свет признаје. Истовремено је очуван национални интегритет (српски језик, културу, традицију...)

Од српских основних и средњих школа успешно је направљена квалитетна установа која стоји раме уз раме са најбољим школама у много развијенијим државама.

Ожењен супругом Љиљаном и има двоје деце – Станиславу и Марка, као и двогодишњег унука Константина. Живи у Београду.

14. ДР ЗЛАТИБОР ЛОНЧАР, КАНДИДАТ ЗА МИНИСТРА ЗДРАВЉА

Рођен је 03.08.1971. године у Београду. Основну и средњу школу завршио је са одличним успехом. Школске 1990/91 године уписао је I годину Медицинског факултета Универзитета у Београду, као студент који се финансира из буџета државе и исти завршио школске 1996/97 са просечном оценом 8,50. Током студирања укључиван је у више научно истраживачких радова и са истима учествовао на конгресима студената Медицине и Стоматологије бивше Југославије. Говори енглески језик.

Приправнички стаж, као волонтер обавио је у Клиничком центру Србије током 1997/98 године и положио стручни испит са одличном оценом. Специјализацију из опште хирургије је започео 1998. године на Медицинском факултету Универзитета у Београду. Специјалистички испит је положио 2003 године са одличном оценом. Школске 2008/09 године уписао је докторске студије из Медицинске епидемиологије, на Медицинском факултету Универзитета у Београду и тренутно ради на писању докторске дисертације.

Запослен је на Клиници за Ургентну хирургију, Ургентног центра, Клиничког центра Србије. Од 2010 године обавља функцију начелника интензивне неге, на одељењу Хирургије I, Клинике за Ургентну хирургију, Ургентног центра, Клиничког центра Србије. Од августа 2012. године обавља функцију директора Ургентног центра, Клиничког центра Србије и помоћника директора Клиничког центра Србије за медицинска питања. Од 2013. године обавља функцију начелника одељења за трансплантацију.

Учествовао је у изради више научних радова као аутор и коаутор.

2001. године завршио је специјалистички курс из хепатобилијарне хирургије у Лондону у болници Hammersmith, где се усавршавао и током 2006 године.

2011. године завршио је специјалистички курс из трансплантационе хирургије јетре у King's college у Лондону.

2012. године изабран у звање клиничког асистента за предмет хирургија на Медицинском факултету Универзитета у Београду.

Током 2012. и 2013. године усавршавао се у области трансплантационе хирургије јетре у КБЦ Меркур у Загребу.

Током обављања функције директора Ургентног центра личним залагањем допринео набавци неопходне медицинске опреме, предводио тим који је урадио прву трансплантацију јетре у Ургентном центру, формирао одељење за трансплантацију јетре у

оквиру Ургентног центра, основао мултидисциплинарни онколошки конзилујум у Ургентном центру, формирао Траума центар Ургентног центра на Копаонику, формирао одељење за добровољно давање крви у Ургентном центру.

Од 2014. године обавља функцију министра здравља у Влади Републике Србије.

Ожењен, отац једног малолетног детета.

15. АЛЕКСАНДАР ВУЛИН, КАНДИДАТ ЗА МИНИСТРА ЗА РАД, ЗАПОШЉАВАЊЕ, БОРАЧКА И СОЦИЈАЛНА ПИТАЊА

Рођен 02. 10. 1972. године у Новом Саду. Ожењен, отац једног сина. Основну школу завршио је у Новом Саду, а гимназију у Сремским Карловцима. Правни факултет завршио је у Крагујевцу.

За директора Канцеларије за Косово и Метохију изабран је на седници Владе Републике Србије одржаној 3. августа 2012. године. Био је помоћник директора маркетинга у фирми „Супер прес“ од 2000. до 2002. године. Након тога, био је директор маркетинга у фирми „Color press“ од 2003. до 2007. године, а заменик генералног директора „Color media internacional“ од 2007. до 2012. године.

Такође, био је и одговорни уредник недељника „Печат“. У више дневних и недељних листова био је колумниста: „Свет“, „Национал“, „Правда“ и „Политика“. Аутор је романа: „Опадање“, „Лепота“, „Мрак“, као и политичке студије „Полит арт“.

Иначе, оснивач је Југословенске левице, коју је напустио 1998. године када је вршио функцију заменика председника. Социјалистичкој партији Србије приступио је на Шестом конгресу и том приликом је изабран за члана Извршног одбора. Из СПС се повукао 2007. године и са академиком Михаилом Марковићем је формирао Покрет социјалиста, чији је и данас председник.

Изабран је за одборника у Општини Раковица, такође у Скупштини града Београда, као и за народног посланика у Народној скупштини Републике Србије са листе Српска напредна странка Томислав Николић „Покренимо Србију“. За директора Канцеларије за Косово и Метохију изабран је у августу 2012. године. Од 2013. године био је министар без портфеља задужен за Косово и Метохију. Од 2014. године обавља функцију министра за рад, запошљавање, борачка и социјална питања у Влади Републике Србије.

16. ВАЊА УДОВИЧИЋ, КАНДИДАТ ЗА МИНИСТРА ОМЛАДИНЕ И СПОРТА

Рођен је 1982. године у Београду. Завршио је Факултет организационих наука, дипломирани је инжењер организационих наука. Од септембра 2013. обавља функцију министра омладине и спорта у Влади Републике Србије.

Био је капитен ватерполо репрезентације Србије и проглашен за најбољег играча света, као и више пута за најкориснијег играча на такмичењима. За репрезентацију је одиграо 284 утакмице и постигао 330 голова.

Са репрезентацијом је постигао следеће успехе: 2002. године бронзана медаља на Светском купу, 2003. године златна на Европском и бронзана медаља на Светском првенству, 2004. године сребро на Олимпијским играма и сребро у Светској лиги, 2005.

године златна медаља на Светском првенству и злато у Светској лиги, 2006. године злато на Европском првенству и злато у Светској лиги.

Такође, 2007. године освојио је злато у Светској лиги, 2008. године злато у Светској лиги, сребрну медаљу на Европском првенству и бронзу на Олимпијским играма, 2009. године бронзу у Светској лиги, злато на Медитеранским играма и злато на Светском првенству.

Злато у Светској лиги освојио је и 2010. године, као и злато на Светском купу и бронзу на Европском првенству, 2011. године био је освајач злата у Светској лиги и сребра на Светском првенству, 2012. године злата на Европском првенству и бронзе на Олимпијским играма, а 2013. године злата у Светској лиги.

Играо је у клубовима Партизан, Јадран, Посилипо, Про Реко, Младост, Раднички. Са Про Реком освојио је два пута Лигу шампиона, а са Радничким Куп Европе и 4 пута Супер куп. Обављао је функцију министра омладине и спорта у Влади Републике Србије у два мандата, и то од септембра 2013. до априла 2014. године, као и од априла 2014. године.

17. ВЛАДАН ВУКОСАВЉЕВИЋ, КАНДИДАТ ЗА МИНИСТРА КУЛТУРЕ И ИНФОРМИСАЊА

Завршио XI Београдску гимназију 1980. године (носилац награде "Светозар Марковић" за историју и награде Француске алијансе на европском конкурс за састав на француском).

Провео у Минхену три месеца на курсу учења немачког као стипендиста Гете института у Београду 1981. године.

Завршио Правни факултет Универзитета у Београду 1990. године (добитник стипендије за учење француског, провео месец дана у Паризу и Дижону).

1990 - 1993. године - запослен у спољнотрговинском предузећу "Универзал".

Похађао последипломске студије "Међународни уговори у спољној трговини".

1994 - 2001. године - сувласник предузећа за пружање правних услуга у промету некретнина.

2001 - 2013. године - сувласник предузећа за односе с јавношћу и корпоративно лобирање "Логос ПР"

2013 - 2016. године - Градски секретар за културу града Београда.

Од 2004. године члан Крунског кабинета Престолонаследника Александра Карађорђевића.

Био потпредседник Управног одбора Задужбине Милош Црњански (оставку поднео због могућег сукоба интереса).

Објављивао чланке у Правнику, Студенту и НИН-у.

Аутор предговора за књигу "Ка српском становишту".

Говори енглески и француски.

18. ЈАДРАНКА ЈОКСИМОВИЋ, КАНДИДАТ ЗА МИНИСТРА БЕЗ ПОРТФЕЉА

Рођена у Београду 26.01. 1978.

Дипломирала на Факултету политичких наука у Београду 2002/03, на смеру Међународни односи, као студент генерације, са просечном оценом 9,69. Тема дипломског рада „Превентивна дипломатија ОЕБС-а“.

Завршила мастер студије на Факултету за економију и политичке науке 2011/12, на универзитету „АЛФА“, Београд, тема „Процес структурирања савремене економске дипломатије“.

Завршила XI београдску гимназију, као носилац Вукове дипломе.

Основна школа „Жарко Зрењанин“.

Стипендије и награде

2001 Стипендија Амбасаде Краљевине Норвешке за „Генерацију која обећава“,

2000/01 Стипендија владиног Фонда за таленте: “За најталентованије студенте у Србији“

2009 – учесник EUVP (European Visitors Programme), упознавање са институцијама Европске Уније, Брисел/Стразбур

Радно искуство

Каријеру започела као демонстратор на Факултету политичких наука, 2003/2005 године на предметима – Економија транзиције и Дипломатија и дипломатска историја.

Једно време радила као агент осигурања у ДДОР Нови Сад.

У Српској радикалној странци 2005/2007 радила као сарадник Александра Вучића за међународне односе, као и у редакцији часописа „Велика Србија“.

Један је од потписника - оснивача Српске напредне странке 2008.

У периоду 2008/09 радила је у Народној Скупштини Републике Србије као стручни сарадник посланичке групе „Напред Србија“.

Била је главни и одговорни уредник „Земунских новина“, информатора ГО Земун, у периоду 2009/2012.

У мају 2012 изабрана је за народног посланика у Народној Скупштини Републике Србије са листе Српске напредне странке

У Народној Скупштини Републике Србије обављала је следеће дужности:

- Председник Одбора за контролу служби безбедности, током чијег су председавања значајно унапређени контролни механизми рада овог одбора над службама безбедности. Успостављени су односи активне сарадње Одбора са Државном ревизорском институцијом, која је по први пут, на иницијативу председника Одбора, Јадранке Јоксимовић, извршила ревизију трошења буџетских средстава у Безбедносно информативној агенцији (БИА), као и са Омбудсманом и Повереником за информације од јавног значаја и заштиту података о личности. Такође је успостављена сарадња са Канцеларијом за националну безбедност. Посебно добра сарадња је остварена са ОЕБС мисијом у Србији, и DCAF (Democratic Control of Army Forces). Због свих активности овог Одбора, у последњем Извештају Европске комисије о напретку Србије, похваљен је рад и активности парламентарног Одбора за контролу служби безбедности и оцењено је да је тиме демократски надзор над сектором безбедности унапређен.

- Члан Одбора за европске интеграције

- Члан Заједничког одбора за стабилизацију и придруживање

- Члан Сталне делегације парламентарне скупштине Савета Европе

- Шеф делегације Централноевропске иницијативе

- Председник Групе пријатељства са Турском.

- Учестовала је на бројним семинарима и међународним конференцијама.

- Учестовала је на више састанака Унапређеног сталног дијалога Србије и ЕУ.

Од 2014.године обавља функцију министра без портфеља у Влади Републике Србије задуженог за европске интеграције.

Језици

Активно знање енглеског језика. Служи се немачким.

19. ПРОФ. ДР СЛАВИЦА ЂУКИЋ ДЕЈАНОВИЋ, КАНДИДАТ ЗА МИНИСТРА БЕЗ ПОРТФЕЉА

Проф. др Славица Ђукић Дејановић је рођена у Рачи 4. јула 1951. године. Основну школу „Радоје Домановић“ и Прву крагујевачку гимназију завршила је у Крагујевцу, а у Београду је дипломирала на Медицинском факултету. Магистрирала је 1983. године, а докторирала 1986. године. На крагујевачком Медицинском факултету почела је као асистенткиња 1982. године, да би 1992. године била унапређена у ванредну, а 1996. године у редовну професорку. Чланица Социјалистичке партије Србије постала је 1990. године, пре тога је била чланица Савеза комуниста Југославије, а после тога чланица ЈУЛ-а. Живи у Крагујевцу. Удата је за Ранка Дејановића, има сина Душана и унуке Филипа и Нину.

Од 1982. године, у настави је на предмету: „Психијатрија“ на Медицинском факултету у Крагујевцу, сада и професор етике, вештине и комуникације. Била је најмлађа жена доктор медицинских наука у Шумадији. Оснивач дневне Психијатријске болнице, потпредседник Психијатријске секције Србије у два мандата, члан Председништва Психијатријске секције Југославије. Редовни је професор и шеф Катедре за психијатрију Медицинског факултета у Крагујевцу. Обављала је функцију проректорке на Универзитету у Крагујевцу и директора Клиничко-болничког центра у Крагујевцу у периоду од 1993. до 2000. године. Ментор је на магистарским, докторским студијама у области неуронаука, као и на специјалистичким студијама психијатрије. Носилац је признања Психијатријске секције Српског лекарског друштва, Повеље за допринос здравству граду Крагујевцу као и Ђурђевданске награде. Главни је истраживач великог броја клиничких студија, научно-истраживачких пројеката. Поводом дана Медицинског факултета у Крагујевцу, од студената IV године студија 2007. године, проглашена је најбољим предавачем. Аутор је седам књига, два уџбеника за студенте редовне наставе и један је од аутора три уџбеника за студенте после дипломске наставе. Аутор је и коаутор преко 200 научних и стручних радова.

Славица је активан борац против дискриминације ЛГБТ заједнице и једна од првих јавних личности која је подржала одржавање Поворке поноса у Београду 2010. године. Следеће године је у крагујевачком центру *Drop-In* ЛГБТ особама пружала услуге бесплатног психосоцијалног саветовања.

Сада је на функцији Директора Клинике за психијатријске болести „Др Лаза Лазаревић“ у Београду коју обавља од августа 2014. године.

Члан је Социјалистичке партије Србије од њеног оснивања 1990. године, у више наврата члан Извршног одбора Главног одбора СПС, председник Окружног одбора СПС Шумадије од 2000. до 2007. године и потпредседник Главног одбора СПС 1996. године и изабрана на исту функцију на VII конгресу Социјалистичке партије Србије 2006. године. Тренутно је заменик председника СПС-а.

У пет мандата, била је посланик у Скупштини Републике Србије и члан Одбора за здравље, а од 2000. до 2006. године, посланик у Савезном парламенту СР Југославије и Државне заједнице Србија и Црна Гора. У прелазној Влади Републике Србије била је министар за бригу о породици и члан Интерпарламентарне уније.

Након конституисања скупштине, 25. јуна 2008. године посланици листе За Европску Србију, коалиције СПС-ПУПС-ЈС и посланици мањина изабрали су Славицу Ђукић-Дејановић за председника Народне скупштине Републике Србије.

Дана 5. априла 2012. године постаје вршилац дужности председника Републике Србије, када председник Борис Тадић подноси оставку, а на тој функцији је била до 31. маја 2012.

године, када је Томислав Николић, полагањем заклетве, преузео дужност председника Србије.

Од 2012. до 2014. године била је министар здравља Владе Републике Србије.

20. МИЛАН КРКОБАБИЋ, КАНДИДАТ ЗА МИНИСТРА БЕЗ ПОРТФЕЉА

Рођен је 1952. у Качареву.

Гимназију и Економски факултет завршио је у Београду.

Радно и стручно искуство стицао је радећи на финансијским и банкарским пословима – од банкарског приправника до директора финансијске организације.

У том периоду посебна област интересовања и рада је област малих и средњих предузећа.

Учествовао је у осмишљавању, изради и реализацији великог броја пројеката везаних за овај привредни сегмент.

За заменика градоначелника Града Београда изабран је 2008. године и ову функцију вршио је до 2012. године.

2012. године именован је за директора ЈП „Пошта Србије“ Београд.

2008. године, 2012. године и 2014. године биран је за одборника Града Београда.

2012. године и 2014. године био је председник одборничке групе ПУПС у Граду Београду.

2012. године, 2014. године и 2016. године биран је за народног посланика и председника посланичке групе ПУПС у Народној скупштини Републике Србије.

Један од оснивача Партије уједињених пензионера Србије - ПУПС за чијег је председника изабран 2014. године.

Ожењен је и има два сина.